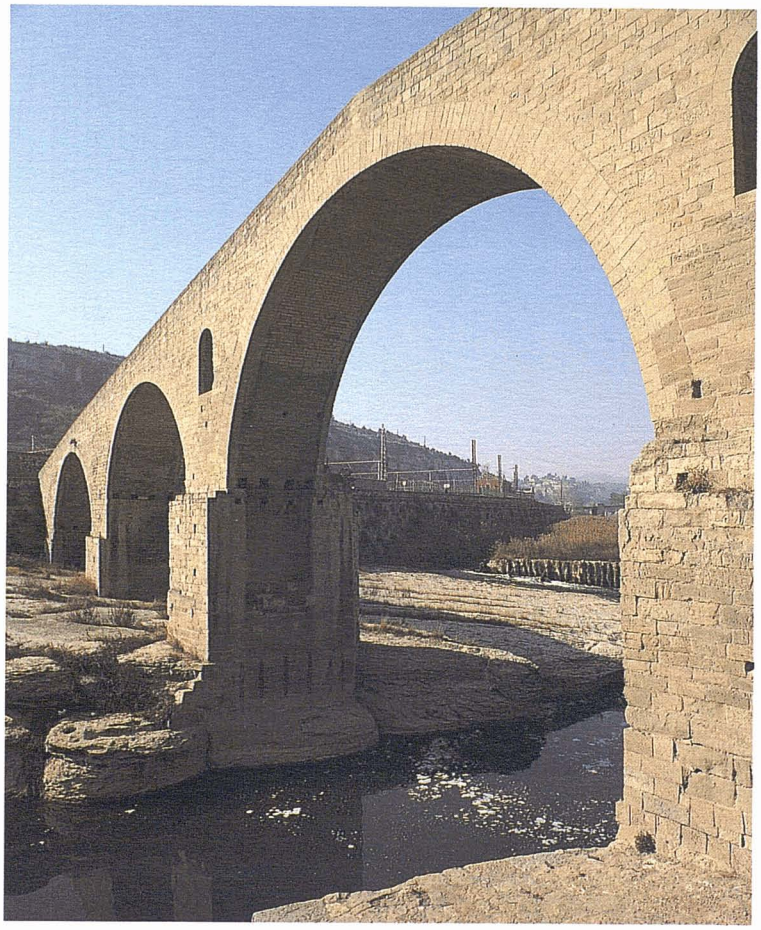
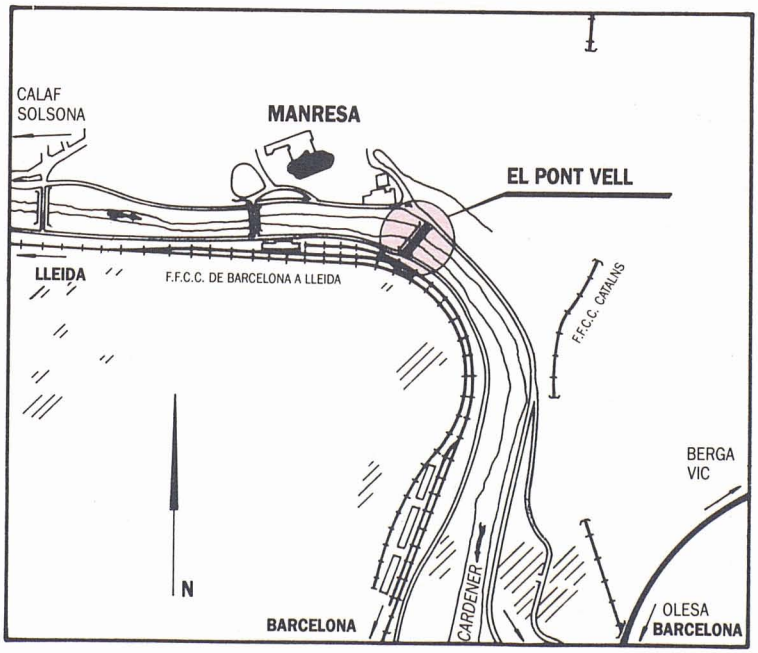
El pont Vell de Manresa

Denominació:

El pont Vell de Manresa

Terma municipal

Manresa

Comarca:

El Bages

Època de construcció:

segles XIII i XIX. Reconstruït entre 1960 i 1962

Descripció

El pont Vell s'anomena així des del segle XIV. Abans, en deien simplement pont de Manresa ja que era l'únic que hi havia per a travessar el riu Cardener d'un costat a l'altre.

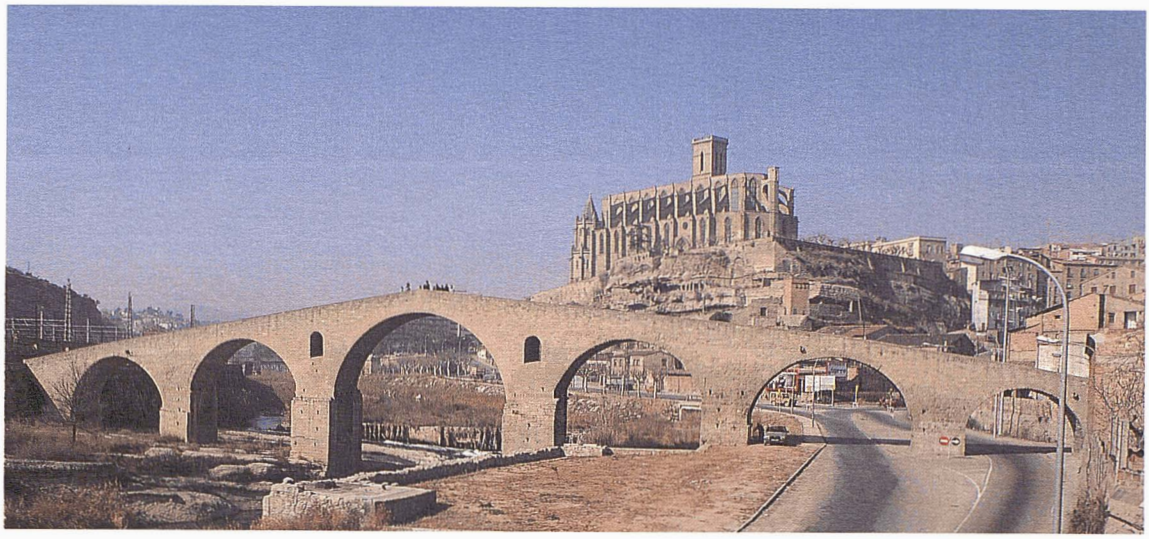
Aquest pont consta de vuit arcs de mig punt, un dels quals (el del marge dret del riu) va ser mig tapat quan es construí la carretera d'Esparreguera. Recentment, ha estat enderrocat un edifici industrial que en dificultava la visió de l'extrem sud-est.

El pont té una llargària total de 113 metres, 3,60 m d'amplària i 25 m d'alçària màxima sobre el nivell del riu.

És un pont medieval amb la silueta clàssica d'esquena d'ase, és a dir, amb l'arc central més ample i alt que la resta dels arcs, que disminueixen gradualment i simètricament a banda i banda de l'arc principal, i amb dues finestres, una a cada costat d'aquest arc.

Història

La construcció que veiem actualment és la reconstrucció fidel del pont bastit entre els segles XIII i XIV i que fou destruït el 24 de febrer de 1936. Aquesta reconstrucció la dugué a terme la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, segons el projecte de l'arquitecte J. Pons Sorolla, entre els anys 1960 i 1962.

Es creu que originàriament fou un pont romà, del Baix Imperi, que tenia un únic arc, les restes dels pilars del qual encara podem veure a tocar de la base de l'arcada central actual.

A partir de la repoblació i del creixement de la ciutat, en el segle XII s'aprofitaren els fonaments i les primeres filades de pedra del pont romà per construir-ne un altre de romànic, més llarg que no pas el pont romà, de tres o cinc arcs.

Cent anys més tard, i coincidint amb la gran expansió de la ciutat com a centre i mercat de la comarca, es construí el pont actual amb les característiques ja descrites. Un decret de 23 de desembre de 1955 el declarà monument nacional.

